

Eihän huolehdi tulevaa,
eihän huolestuta kun taas aamu nousee
Menneessä riittää purtavaa,
keltaiset lehdet ympyrän kun sulkee

Syys päiväkirjaani kirjoittaa,
kaunolla kirjaa ja viivaa alle
Paikkansa välimerkit saa,
paikoilleen sydäneläsimen alle - paikkansa alasimelle

Mikä minua tukistaa,
kuka niskavillojani kehrää
Rottingin suoristaa
päin kesän kulottamaa selkää
Epäilevän Tuomaan herättää,
Jaakko kun kiviänsä jälleen heittää
Virsi on tuttu ennestään,
vain paksummat vuosirenkaat vanhat peittää - paksummat vanhat p
eittää

Mikä minua tukistaa,
kuka niskavillojani kehrää
Rottingin suoristaa
selkääni punottavaan, pakottavaan, kelloista kosteaan
Mikä minua tukistaa,
kuka niskavillojani kehrää
Rottingin suoristaa
päin kesän kulottamaa selkää
Miksikö tätä pelkään

Mikä minua tukistaa,
kuka niskavillojani kehrää
Rottingin suoristaa
selkääni punottavaan, pakottavaan, kelloista kosteaan